

अथ तैत्तिरीय-ब्राह्मणे

तृतीयकाण्डे अष्टमप्रपाठके

प्रथमोऽनुवाकः ।

॥ हरिः ॐ ॥

यस्य निश्चसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।

निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरं ॥

अच्छिद्रार्थाः कर्ममन्त्राः सप्तमे पाठके श्रुताः ।

अष्टमे नवमे वाश्वमेधब्राह्मणमुच्यते ॥

अश्वमेधस्तिरात्रोयं महाराद्यं त्विहाष्टमे ।

पाठके वर्ण्यतेतत्र योक्तादौ स्वामिसंस्कृतिः ॥

(१) सूत्रकारेण राजा सार्वभौमोऽश्वमेधेन यजेतेत्युपक्रम्य
चैत्र्यां पौर्णमास्यां साङ्गहण्येष्ट्या यजत इति यदुक्तं तदिदं
विधत्ते । “साङ्गहण्येष्ट्या यजते । इमां जनतां सङ्गृह्णामीति”
इति । ‘इमां जनतां’ स्वस्यापेक्षितं जनसमूहं, सङ्गृहीष्यामीत्य-
भिप्रेत्य ‘साङ्गहण्याख्येष्ट्या’ यजेत् । सा चेष्टिर्वैश्वदेवीं साङ्गहणीं
निर्पेक्षामकाम इत्यत्रोत्पन्ना सङ्गृह्यते, अपेक्षितं सर्वं ययासौ
सङ्गृहणी सैव साङ्गहणी ॥

(२) यदुक्तं सूत्रकारेण । द्वादशारत्नित्रयोदशारत्निर्वा द-
र्भमयी मौञ्जी वा रश्नेति । तत्राश्वबन्धनार्थाया रश्नायाः